

VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETO

filologijos krypties
lietuvių filologijos studijų programos
išorinio išsamiojo

VERTINIMO IŠVADOS

Vytautas Magnus University

study field of philology
external assessment of
Lithuanian philology study programme

Final Report

Grupės vadovas: prof. habil. dr. Pėteris Vanagas
Team leader:

Nariai: Irma Astrauskaitė
Team members:
prof. dr. Petras Bražėnas
prof. dr. Giedrė Čepaitienė
doc. dr. Aušra Jurgutienė
Lina Lenčukovaitė
doc. dr. Danguolė Mikulėnienė
doc. dr. Dalia Pakalniškienė
Jūratė Palionytė
dr. Daiva Sinkevičiūtė

Vilnius
2006

Vertintos filologijos studijų krypties
programos duomenys

Studijų programos pavadinimas	Lietuvių filologija
Valstybinis kodas	61204H123
Studijų rūšis ¹	UP
Studijų forma ir trukmė (metais) ²	D (4), N (5)
Programos apimtis kreditais	110 ³
Suteikiamas laipsnis ir (ar) profesinė kvalifikacija	Filologijos bakalauras
Programos įregistravimo data ir įsakymo Nr.	2002-06-14 Nr. 0193

---

¹ **UP** – universitetinės pagrindinės.

² **D** – dieninės; **N** – neakivaizdinės.

³ Tiek kreditų nurodoma savianalizėje (p. 2), nors suskaičiavus programos tinklelyje jų yra daugiau.

1. Įžanga.

Vizitas Vytauto Didžiojo universitete (toliau – VDU) Humanitarinių mokslų fakultete (toliau – HMF) vyko 2006-05-22. Vizite dalyvavo ekspertų grupės vadovas Pėteris Vanagas, ekspertų grupės nariai Giedrė Čepaitienė, Lina Lenčukovaitė, Danguolė Mikulėnienė, Jūratė Palionytė, Daiva Sinkevičiūtė ir vizito koordinatore Gintarė Motiekaitienė. Vertinamąją studijų programą realizuojantis VDU HMF yra vienas iš šešių universiteto fakultetų ir keturių centrų, turintis dalinį akademinį ir ūkinį-finansinį savarankiškumą.

2. Programos tikslai ir uždaviniai.

Programos tikslai yra nustatyti ir aiškiai suformuluoti. Kai kurie jų (1, 3, 4, 5) siejasi su valstybės perspektyva, darbo rinkos paklausa, darbdavių interesais ir studentų poreikiais. Tačiau, kaip matyti iš savianalizėje nurodytų svarbiausių studijų programos tikslų (p. 6), jie nėra susiję su regiono plėtros perspektyva. Kai kurie programos tikslai neatrodo labai racionalūs, plg. pirmas tikslas (p. 6): „rengti (...) filologus (...), gebančius vertinti kultūrinius procesus ir atitinkamai juos veikti, spartinti ar tobulinti“. Taip pat neatrodo prasmingas ir antras tikslas (p. 6): „išmokyti studijuojančiuosius gerbti lietuvių kalbą ir tą pagarbą diegti kitiems“. Jeigu studijuoti ateinama be vertybinių nuostatų, tai kyla klausimas, kokia yra studentų motyvacija studijuoti? Šie tikslai nėra tiesiogiai susiję ir su valstybės, regiono plėtros perspektyva.

Vertinama programa yra susijusi su pagrindiniais aukštosios mokyklos tikslais, kadangi VDU siekia „mokslinę, šviečiamąją, meninę ir kita kultūrinę veiklą skatinti Kauno regiono bei visos šalies plėtrą, plėtoti šalies humanitarinės, informacinės ir technologinės kultūros ugdymui bei tarptautinei mokslo ir ūkio kooperacijai būtinus tyrimus“ (p. 5–6).

Vertinant programos realizavimo uždavinius matyti, kad uždaviniai (nors jie galėtų būti ir platesnio pobūdžio) atitinka nurodytus ir išskeltus studijų programos tikslus, taip pat institucija atrodo pajėgi įgyvendinti išskeltus uždavinius.

3. Programos analizė.

3.1. Lietuvių filologija.

3.1.1. Programos sandara, turinys ir studijų metodai.

Buvo išanalizuoti ir įvertinti programos privalomųjų ir pasirenkamųjų dalykų sąrašai, remiantis visų dalykų anotacijomis ir rekomenduojamos literatūros sąrašais. Tačiau savianalizėje nebuvo atskirai pateiktos bendrojo universitetinio lavinimo visiems VDU studentams privalomų ir pasirenkamų dalykų anotacijos ir literatūros sąrašai, todėl jie ir nebuvo vertinti. Dėl to kalbėti apie bendrojo universitetinio lavinimo dalykų „vertę“ ir svarbą lituanistikai VDU negalima. Per susitikimą su programų vertinimo grupe studentai skundėsi per plačiu informatikos dalyko turiniu, teigė, kad dėstoma per daug teorijos, o jie pageidautų daugiau praktinių užduočių, taip pat skundėsi per dideliais studentų srautais (po 140 studentų).

Iš bendrojo universitetinio lavinimo dalykų savianalizėje buvo pateikta tik dalyko *Lietuvių kalbos kultūra* anotacija, neatitinkanti studentų – ateities specialistų – poreikių, nes, kaip matyti iš anotacijos, studentai mokomi tų pačių dalykų kaip ir mokykloje. Po vizito VDU paaiškėjo, kad programos vykdytojai pakeitė discipliną *Lietuvių kalbos kultūra* bendresnio pobūdžio dalyku *Valstybinės kalbos praktika*. Iš VDU gautos anotacijos aišku, kad minėtas dalykas iš tikrųjų yra bendrojo universitetinio lavinimo, skirtas bendrose paskaitose supažindinti su bendraisiais valstybinės kalbos reikalavimais, viešojo kalbėjimo ypatybėmis, mokslo ir profesinės kalbos ypatumais, mokslinio teksto kūrimo principais, reikalų raštais ir kalbos elektroninėje terpėje problemomis, tačiau visai nėra susijęs su specifine kiekvienos specialybės kalba ir terminais (tas pats dėstoma visų specialybių studentams). Kadangi šio dalyko dėstymas yra finansuojamas iš VLKK lėšų, kurios skirtos studentų specialybės kalbai mokytis, todėl siūlytina dar kartą keisti jo turinį atsižvelgus į šį reikalavimą (kitaip jis neturėtų būti finansuojamas iš VLKK lėšų) ir dėstyti ne srautines paskaitas, bet atskirai padirbėti ir kiekvienos specialybės studentų grupėse (ar pogrupuose). Neatrodė, kad specialybės kalbos studijas kompensuos laisvai pasirenkamieji dalykai

Specialybės kalba humanitaroms, socialinių, fizinių, gamtos mokslų studentams (VDU paskelbtus nuo 2005 m.), nes juos rinktis studentams nėra privalu.

Išanalizavus studijų programų pagrindų ir specialaus lavinimo dalykų anotacijas ir literatūros sąrašus matyti, kad kai kurie dalykai neatitinka programos tikslų ir nėra šiuolaikiški. *Dialektologijos* anotacijoje yra nurodyta tik dvi knygos (visai nėra įtraukta naujausios literatūros), taip pat svarstyta, ar reikia tiek daug dėmesio skirti aukštaičių ir žemaičių vardams, tikslintina, ko turėtų būti mokoma aptariant vakarų ir pietų aukštaičius. Dėstant *Latvių kalbą* taip pat derėtų remtis ir Latvijoje leistais latvių kalbos mokymo vadovėliais, nes nurodytos literatūros (dvi pozicijos) akivaizdžiai nepakanka. Verta plėsti ir *Lietuvių kalbos stilstikos*, *Baltų filologijos įvado* literatūros sąrašus, paieškoti naujausios užsienio literatūros dalykui *Vertimo teorija ir praktika*. Šiuolaikiškumą suprantant kaip naujausių mokslo žinių sklaidą, programos rengėjams vertėtų pamąstyti apie minėtų dalykų atnaujinimą. Taip pat vertėtų prie *Lietuvių kalbos morfologijos* kurso prišlieti ir žodžių darybą, juolab, kad žodžių darybos dalis šiame kurse yra dėstoma.

Studentai reiškė pageidavimų ir dėl *Kalbos istorijos*: jie norėtų šį dalyką studijuoti du semestrus, kadangi dalykas yra sunkus ir platus. Gal vertėtų į šį studentų pageidavimą atsižvelgti: gal lengvinti patį kursą (sudėtingesnius dalykus paliekant magistro studijų pakopai), gal kursą dėstyti per du semestrus. Taip pat VDU HMF dėstytojams vertėtų pamąstyti apie privalomos ir papildomos literatūros teikimą: siūlytina atskirti mokymuisi būtiną privalomą literatūrą nuo papildomos literatūros; taip pat bent apvienodinti literatūros teikimą anotacijose (pvz., *Lietuvių kalbos rašybos* anotacijoje nurodytos 7 pozicijos, o *Dialektologijos* – tik 2 pozicijos).

Svarstytinas ir dalyko *Lietuvių kalbos rašyba* tikslingumas. Jeigu nuspręsta lituanistams teikti raštingumo pagrindus, tai reikėtų mokyti ir skyrybos; todėl siūlytina dalyką išplėsti į *Lietuvių kalbos rašyba ir skyryba*. Apskritai VDU verta susirūpinti kalbos taisyklingumo dalykais, nes per susitikimus viena dėstytoja ir kelios absolventės pavartojo, pvz., *kad su bendratimi* – lituanistui nedovanotiną klaidą. Daugoka klaidų ir kursiniuose bei bakalauro darbuose, ne visos dėstytojų yra pažymėtos. Patys studentai ir absolventai pageidavo daugiau praktinio pobūdžio redagavimo ir stilistinio taisymo dalykų. Manytina, kad ir *Lotynų kalba* lituanistams turėtų būti ne pasirenkamas, bet privalomas dalykas.

Studentams trūksta *Profesinės veiklos praktikos*: nors priede jai ir yra skirta grafa, tačiau praktikai neskirta nė viena valanda (taip pat nėra ir kreditų). Būtina praktikai skirti pagal 2005 m. nuostatus ne mažiau kaip 400 valandų (arba 10 kreditų). Svarstyta, ar prasminga dėstyti *Literatūros dėstymo metodiką* ir *Lietuvių kalbos dėstymo metodiką*, nes baigę studijas VDU absolventai, taip pat kaip ir kitų aukštųjų mokyklų lituanistai (išskyrus VPU ir MK absolventus), neturi teisės dirbti vidurinėje mokykloje vos gavę diplomą ir privalo dar papildomai studijuoti pedagogiką. Gal šių dalykų kreditus būtų galima skirti praktikai, kuriai programoje visai neskirta kreditų?

VDU *Lietuvių filologijos* programa yra orientuota į sinchroninę kalbotyrą, todėl reikėtų valandų (kreditų) skirti ir tiesiogiai su sinchronija susijusiems kalbotyros dalykams; nuo to programa tik patobulėtų, nes iš dabartinės programos matyti, kad dėstomi beveik tie patys kalbotyros dalykai kaip ir kitose aukštosiose mokyklose.

Vertinant programos sudarymo racionalumą ir kreipiant dėmesį į studijų programų pagrindų ir specialaus lavinimo dalykus, matyti, kad paskaitos, pratybos ir savarankiškas studento darbas programoje ne visada yra racionaliai išdėstytas. Iš *Naujos programos* matyti, kad labai mažai dirbama pratybose (arba, kaip vadinama savianalizėje, praktiniuose užsiėmimuose, seminaruose), o per daug klausoma paskaitų. Palyginus ją su programa, pagal kurią buvo dirbta anksčiau, matyti, kad seminarų atsisakyta mažinant dalykams skirtų kreditų ir valandų skaičių. Matyti, kad VDU lituanistų programa tobulinta, tačiau tas tobulinimas turėtų kitoks: būtina ne mažinti seminarų skaičių, bet pertvarkius visas dalykų grupes keisti valandų, skirtų bendroms paskaitoms, seminarams ir savarankiškam studentų darbui, skaičių. Savianalizės rengėjai pastebi (p. 9), kad seminarų trūksta, tačiau jų atsisakymas motyvuojamas tuo, kad neesant seminarų studentai daugiau dirbs savarankiškai, atsakingiau rengsis tarpiniams atsiskaitymams. Tačiau savarankiškas darbas, tarpiniai atsiskaitymai ir seminarai yra skirtingi dalykai. Iš lietuvių literatūros dalykų visai nėra

Senosios, XIX a., XX a. pradžios, XX a. vidurio, XX a. antrosios pusės lietuvių literatūros seminarų (tačiau yra, pvz., *Lietuvių išėivijos literatūros* seminarų). Iš lietuvių kalbos dalykų visai nėra *Kalbotyros įvado, Lietuvių kalbos rašybos, Lietuvių kalbos leksikologijos, Lietuvių kalbos fonetikos, Lietuvių kalbos akcentologijos, Dialektologijos, Lietuvių kalbos stilistikos, Lietuvių kalbos sintaksės, Baltų filologijos įvado*, net *Redagavimo pagrindų* seminarų (tačiau yra, pvz., *Lietuvių kalbos morfologijos, Lietuvių kalbos istorijos seminarai*). Taip pat galbūt nereikėtų tiek daug teorinių paskaitų anglų, latvių, antrosios užsienio kalbos paskaitų; rekomenduotina didinti šių dalykų pratybų skaičių. Savianalizėje teigta, kad darbdaviai pageidauja *Retorikos* dalyko. Skaitant priedą (žr. *Nauja programa*) šio dėstomo dalyko nebuvo rasta. *Lietuvių filologijos* programoje yra ypač sumažėjęs pratyboms skirtų valandų skaičius ir studentai yra egzaminuojami raštu, todėl, rodos, į šį pageidavimą reikėtų atsižvelgti.

Vertinant studentų mokslinio darbo elementus, t.y. kursinių darbų rašymą, galima pastebėti, kad programoje (žr. *Nauja programa*) *Kursiniai darbai* išdėstyti nelogiškai: iš pradžių studentai rašo kursinius darbus pirmajame ir antrajame semestruose, vėliau – po pusantrų metų pertraukos – šeštajame semestruose, o *Bakaluro darbą* rašo vien tik aštuntajame semestruose. Tokios darbų rašymo pertraukos neatrodo logiškos, nes nėra formuojami nuoseklūs mokslinių darbų rašymo įgūdžiai; kursinius darbus reikėtų rašyti nuosekliai per visą studijų laiką, kiekvieną semestrą už juos skiriant tam tikrą kreditų skaičių.

Nagrinėjant, kaip programoje išdėstyti egzaminai (kiek galima suprasti iš savianalizės), galima pastebėti, kad dėl to, jog per kai kuriuos semestrus gali būti studijuojami daugiau nei 7 dalykai, yra laikoma ir daugiau nei 7 egzaminai (pvz., per pirmąjį ir penktąjį semestrus galima studijuoti net po 9 dalykus ir laikyti po 9 egzaminus). Kad per semestrą studentams yra tekę studijuoti daugiau nei septynis dalykus, teigė ir patys studentai. Taip pat gali būti ir studentams apylaisvių semestrų, plg. ketvirtą semestrą, kai studijuojami trys dalykai ir laikomi trys egzaminai. Šie faktai rodo, kad *Lietuvių filologijos* programa parengta nenuosekliai ir studentų darbo krūvis semestrais paskirstytas neracionaliai.

VDU HMF Lietuvių filologijos programą sudaro bendrojo universitetinio lavinimo dalykai (priskiriami A ir B grupėms), studijų programos pagrindų ir specialaus lavinimo dalykai (priskiriami C grupei) ir – kaip paaiškėjo po apsilankymo VDU – laisvieji dalykai (priskiriami D grupei). Tačiau D grupės dalykų, kurie yra palikti laisvai pasirenkamiems dalykams, studentai gali ir nesirinkti, jeigu jiems užtenka surinktų kreditų (apie juos, beje, savianalizėje nerašoma). Studentai surenka pakankamai daug kreditų už A, B ir C grupės dalykus (net neįtraukus praktikos, už kurią, kaip minėta, neskiriama visai kreditų, nors pagal įstatymus būtina) – net 159, todėl studentai negali rinktis tų laisvų dalykų, nes už juos tenka mokėti papildomai (iki 160 kreditų „normos“ trūksta tik vieno kredito).

Šis faktas paaiškėjo po apsilankymo aukštojoje mokykloje, kai buvo pradėta domėtis, kiek kreditų skiriama laisviesiems dalykams. VDU HMF studentai pagal VDU statutą studijuoja bendrojo universitetinio lavinimo dalykus, privalomus visiems studentams, ir surenka už juos 39 kreditus. Už bendrojo universitetinio lavinimo dalykus, pasirenkamus iš keturių privalomų sąrašų, surenkama 12 kreditų. Taigi visi bendrojo universitetinio lavinimo dalykai kartu sudaro 51 kreditą (nors priede – žr. *Nauja programa* – yra užrašyta, kad 52 kreditus, o savianalizės rengėjai pačioje savianalizėje rašo (p. 7), kad – 50,5 kreditų). Toks kreditų skaičius už šios grupės dalykus yra per didelis: šie kreditai sudaro daugiau nei 30 procentų visų studijų kreditų, todėl lieka daug mažiau kreditų specialybės dalykams, visai nelieta – praktikai ir laisviesiems dalykams. Šie dalykai, kaip rašoma savianalizėje (p. 6–7), yra studijuojami per pirmuosius dvejus studijų metus (I–IV semestrus), tačiau priede (žr. *Nauja programa*) užrašyta, kad *Lietuvos visuomenės raida* gali būti pasirenkama ir V semestruose.

Lieka neaišku, kodėl klystama. Ar tai tik dar kartą neįrodo, kad bendrojo universitetinio lavinimo dalykų yra per daug, kad net neišsitenkama pirmojoje studijų pusėje? Studijų programos pagrindų ir specialaus lavinimo dalykai (kurie priskiriami C grupei) kartu sudaro 108 kreditus (nors priede – žr. *Nauja programa* – ir Savianalizėje (p. 7, susumavus) yra užrašyta, kad – 110 kreditų). Prastai savianalizėje suskaičiuotos ir valandos – kadangi vienas kreditas yra 40 valandų, matyti, kad

bendra valandų suma neatitinka bendro kreditų skaičiaus, plg. 33 kreditai – 1330 valandų, 77 kreditai – 3118 valandų ir t. t. Tokių neatitikimų matyti ir dalykų anotacijose, pvz., anotacijoje nurodoma, kad *Kursinis darbas Nr. 2* LLT 222, *Kursinis darbas Nr. 3* LLT 326 yra 80 valandų, bet realiai susumavus valandas ir priede – žr. *Nauja programa* – yra 85 valandos; *Literatūros stiliai ir žanrai* LLT 223 anotacijoje yra 127,5 valandų (tiek yra susumavus, nors užrašoma galutinis skaičius 120 valandų), o priede – žr. *Nauja programa* – yra 120 valandų ir kt.

Atskirai skaičiuojant programos pagrindų dalykai sudaro 33 kreditus. Toks kreditų skaičius yra per mažas, kadangi pagal Nuosekliųjų studijų programų nuostatus šie dalykai turi sudaryti ne mažiau kaip 40 kreditų (pagal naujus nuostatus ne mažiau kaip 60 kreditų). Nors savianalizėje ir rašoma, kad „išklausę šių dalykų studentai įgyja kalbotyros ir literatūrologijos mokslų pamatinių žinių“ (p. 7), tačiau žiūrint į šiai grupei priskiriamų dalykų sąrašą tampa neaišku, kodėl, pvz., *Lietuvių kalbos rašyba, leksikologija, fonetika ar XIX a. literatūra* yra priskirti šiam dalykų blokui. Kodėl *Lietuvių kalbos morfologija ar sintaksė* yra laikomi specialaus lavinimo dalykais? Specialaus lavinimo dalykai sudaro 75 kreditus (kreditų skaičius pagal reikalavimus yra pakankamas), nors šios grupės bendrų kreditų skaičius kartais gali būti ir 74 kreditai: tiek kreditų studentas gali surinkti, jeigu vienu iš pasirenkamųjų dalykų pasirenkama *Lietuvių kalbos dėstymo metodika* – už ją skiriama 3 kreditai, kai tuo tarpu kitiems šios grupės dalykams yra skiriama po 4 kreditus.

Specialaus lavinimo dalykų grupei yra priskiriami pasirenkamieji dalykai: turbūt programos rengėjams reikėtų pamąstyti, ar prasminga studentui rinktis kurį nors vieną visuotinės literatūros kursą iš dviejų (plg. yra *Visuotinė literatūra iki XIX a.* ir *Visuotinė literatūra XIX–XX a.*) – beje, apie tai rašo ir savianalizės rengėjai (p. 8). Turint omenyje faktą, kad „trečiajame kurse, jau apsisprendus, kokios srities specialistu – kalbininku ar literatūrologu – norima tapti“ (p. 7), reikėtų sudaryti studentams galimybę realizuoti šiuos poreikius per pasirenkamuosius dalykus. Dabartinė padėtis rodo, kad skirtingoms specialybės šakoms studentus galima priskirti tik pagal jų rašomo bakalauro darbo temą. Vadinasi, reikia taisyti programas ir keisti pasirenkamųjų dalykų blokus – į vieną bloką dėti kalbos ir literatūros dalykus, kad studentas galėtų rinktis pagal specializaciją, o ne vien, pvz., daugiausia iš literatūros dalykų bloko rinktis kurį nors vieną literatūros dalyką.

Savianalizėje tikslų duomenų nėra, kaip dalykai per semestrus išdėstyti neakivaizdinio skyriaus studentams: nežinoma, ar paisyta LR įstatymų, ar neviršytas dalykų ir kreditų skaičius per semestrą.

3.1.2. Studijų realizavimas ir parama studentams.

Analizuojant bendrą mokymosi ir studentų pasiekimų vertinimo strategijos ryšį su programos tikslais ir uždaviniais matyti, kad vertinimo strategijos ryšys atitinka studijų programos tikslus ir uždavinius. Galima paabejoti tik dėl vertinimo sistemos efektyvumo ir tobulumo, nes studento rašto darbas vertinamas bendrame visos tos grupės rašto darbų kontekste. Todėl dėstytojas negali objektyviai parašyti didesniai studentų skaičiui tikrai pelnytų aukščiausių balų nei galima pagal bendrą studentų skaičių (tokia neteisybe skundėsi ir studentai, ir kai kurie dėstytojai). Be to, dėl nustatytos vertinimo sistemos, studentų nuomone, neįmanoma gauti aukščiausio įvertinimo, nes dėstytojai turi aiškintis vadovybei dėl geriausių (ir blogiausių) pažymių. Taip pat studentams nepaaiškinama, kodėl jų darbas įvertintas vienokiu ar kitokiu pažymiu. Kyla klausimas ir dėl studentų mokymo efektyvumo, kadangi dėl darbo per seminarus stokos abejojama, ar pakankamai studentai įgyja praktinių ir perkeliamųjų mokėjimų ir įgūdžių. Būtent dėl to neaišku, ar VDU HMF studentai išmoksta taisyklingai ir tiksliai reikšti mintis žodžiu, interpretuoti tekstus, juos įvertinti, t. y. ar bus įgyvendinami pirmasis ir antrasis Studijų programos uždaviniai (p. 6).

Peržiūrėjus paskaitų tvarkaraščius matyti, kad jie sudaryti logiškai, studentams yra palankūs. VDU HMF studentų akademinio krūvio kaita priklauso nuo studentų pasirinkimo; pati idėja – išklausti bendruosius ir įvadinius specialybės dalykus pirmąją studijų pusę – yra labai racionali. Studentams studijuoti individualiai VDU galimybės yra sudarytos.

VDU HMF studentai dalyvauja mokslinėje veikloje – studentų konferencijose (apie tai, deja, savianalizėje nerašoma). Ten formuojami tiriamojo darbo įgūdžiai, taip pat studentai skatinami daug dirbti savarankiškai; tai yra ir rengiantis tapti mokslininku.

Baigiamiesiems darbams keliami realūs reikalavimai, juos nustato katedros. Darbai vertinami VDU rektoriaus įsakymu sudarytos gynimo komisijos, prie kurios jie yra ginami pagal nustatytą tvarką. Analizuojant pastarųjų dvejų metų baigiamųjų darbų įvertinimus matyti, kad jų yra įvairių, nedominuoja patys aukščiausi įvertinimai. VDU HMF studentų baigiamieji darbai yra parašyti laikantis reikalavimų, nors daugiau paskaičius darbus, galima įtarti, kad kai kuriems darbų autoriams parašyti per aukšti pažymiai, kai kurių darbų išvados yra per daug abstrakčios (pvz., išvados iš skirtingų darbų: „latvių kalboje reikšmės gali arba konkreti, arba abstraktėti, o lietuvių kalboje jos tik konkretėja“; „Išanalizavus baltų kalbų heterosemantizmus, paaiškėjo, kad klaidinga manyti, jog dėl lietuvių ir latvių kalbų artimumo ir žodžių panašumo yra įmanoma jomis susikalbėti, net ir nemokant vienos iš šių kalbų, kadangi panašūs žodžiai ne visada turi panašias reikšmes“; „paaiškėjo, jog visi tiriamieji daiktavardžiai linkę abstraktėti“; „Apibendrintai galima teigti, kad mokslo kalboje vis dėlto reikėtų vengti emocijų-ekspresinę konotaciją turinčių terminų. Tokius terminus kaip *paršiuko pasturgalis*, *grietinėls nugriebimas* ir kt. reikėtų keisti kitais, tiksliau termino reikšmę atspindinčiais žodžiais“ ir pan.), kartais nesutvarkytos literatūros nuorodos.

Studentų žinios vertinamos remiantis kaupiamojo balo sistema, per egzaminą galima gauti 50% pažymio, visi atsiskaitymai vyksta raštu. Kadangi VDU HMF studentai daug klauso paskaitų ir mažai dirba per seminarus, tai jų savarankiškai įgytos žinios yra sistemingai tikrinamos, rengiamos tarpinės apklausos – organizuojami kolokviumai, tikrinami namų darbai, vertinamas darbas per seminarus (jeigu jie yra numatyti). Vadovybė į formaliuosius studijų rezultatus kreipia daug dėmesio, ji nuolat kontroliuoja, kaip vertinamos studentų žinios, tais atvejais, kai dėstytojai parašo per didelius ar per mažus pažymius, jie rektoriaus įsakymu yra svarstomi katedrose. Tokių dalykų, atrodo, reikėtų vengti, ypač, jei negaunama studentų skundų dėl sumažintų ar padidintų pažymių.

Studentai gauna akademinę paramą nuo pirmųjų studijų dienų, dėl pasirenkamųjų dalykų konsultuojami individualiai. Pirmame kurse studentams skaitomas *Lituanistikos įvadas*, kuris suteikia žinių, vėliau padedančių produktyviai dirbti. Dalykinę ir metodinę paramą studentai gauna ir per individualias dėstytojų konsultacijas, taip pat į dėstytojus galima kreiptis elektroniniu paštu. Tačiau VDU HMF studentai skundėsi, kad kai kurie dėstytojai neturi laiko privalomoms konsultacijoms, joms turbūt per mažai VDU skiriama valandų. Šį trūkumą reikėtų taisyti. Metodinės literatūros galima rasti intranete, ji ypač pravartanti studentams neakivaizdininkams. Lankantis VDU pastebėta, kad matytų dalykų konspektai atitinka dėstomų dalykų turinį. Dalykinė parama dera su mokymu, mokymosi ir pasiekimų vertinimu.

Socialinė parama studentams taip pat yra teikiama. Socialiai remtini studentai gauna socialines stipendijas, ypatingais atvejais studentai gauna vienkartinę pašalpas ar kompensacijas, pažangiausiems studentams skiriamos vardinės stipendijos. Studentai aprūpinami bendrabučiais, už kurį mokestis socialiai remtiniams studentams yra mažinamas (įdomu, kodėl savianalizės rengėjai, rašydami apie studentus lituanistus, nurodė, kad „Maždaug trečdalis etnologų bakalaurantų ir magistrantų gyvena bendrabučiuose...“ (p. 18)?).

VDU puikiai pritaikytas studijuoti neįgaliesiems. Kaip dirbantiems studentams pavyksta suderinti darbą su studijomis, savianalizėje nerašoma.

Studentai programos tikslus ir uždavinius suvokia, su būsimos karjeros galimybėmis jie supažindinami taip siekiant gilesnės studijų motyvacijos.

3.1.3. Studentų skaičiaus kaita.

Analizuojant ir vertinant paskutinių penkerių metų priėmimo studijuoti duomenis pagal programą ir priimtuosius matyti, kad savianalizėje jie yra pateikti, tačiau buvo galima juos išsamiau pakomentuoti, nors savianalizės rengėjai šiuo klausimu buvo gana savikritiški.

VDU priima studijuoti *Lietuvių filologijos* konkurso tvarka į dienes ir neakivaizdines studijas, priėmimas vyksta pagal bendrąsias priėmimo nuostatas; vyksta bendrasis priėmimas ir jei lieka laisvų vietų – papildomas. Priimtų studentų skaičius svyruoja nuo 38 studentų (2003 m.) iki 52 (2005 m.) į dienes studijas (žr. 3D lentelė, p. 11) ir nuo 22 studentų (2001 m.) iki 51 (2003 m.) į neakivaizdines studijas (žr. 3N lentelė, p. 13). Savianalizės rengėjai teigia, kad nuo 2003 m. laisvų vietų į dienes studijas po pagrindinio priėmimo nelieka (p. 12), o į neakivaizdines nuo 2004 m. –

lieka (p. 14). Ar tai ne signalas, kad reikia mažinti priėmimą į neakivaizdines studijas, nes silpnėja studentų motyvacija studijuoti lituanistiką, o vėliau neakivaizdžiai įstoja tie, kurių labai silpna motyvacija? Studentų, kurie lituanistiką užrašė norintys studijuoti pirmuoju prioritetu, nėra daug, tai rodo, kad šios studijos nėra prestižinės.

Vertinant per paskutinius penkerius metus baigusiujų asmenų skaičių matyti, kad dienes studijas kasmet vidutiniškai baigė 33 studentai, išbraukti per tuos metus buvo 36 studentai (vadinasi, vidutiniškai apie 7 studentus per metus, tai sudaro beveik ketvirtadalį kasmet baigiančiųjų skaičiaus). Vadinasi, vidutiniškai 25% procentai studentų, priimanų į pirmą kursą, studijų nebaigia.

Studentų nubyrežimo skaičius yra didelis; jis yra susijęs su studentų motyvacijos studijuoti lituanistiką stoka, tai rodo ir stojant užrašyti prioritetai, ir faktai, kad daugiausia studentų nubyra pirmaisiais studijų metais. Neakivaizdines studijas studentai baigė tik paskutinius dvejus metus, tačiau čia nubyrežimo procentas dar aukštesnis, nes per penkerius metus beveik trečdalis priimtųjų į neakivaizdines studijas buvo išbraukti iš studentų sąrašų (p. 14). Tai irgi rodo studentų motyvacijos stoką, kadangi daug studentų nubyra irgi pirmaisiais studijų metais.

Dėl šių faktų taip pat reikia svarstyti, ar studijuoti nepriimama per daug motyvacijos neturinčių studentų, nes jie vėliau vis tiek nubyra. Todėl reikėtų stengtis didinti į pirmą kursą įstojusių studentų motyvaciją, geriausiuosius traukiant į bendrus darbus, projektus, taip pat ieškant galimybių juos žavėti lituanistikos studijomis. Taip pat studentų motyvaciją galima būtų kelti į pagalbą pasitelkus studentų atstovybę, kartu rengiant įvairius seminarus, konferencijas, išvykas, susitikimus su žymiais ir kompetentingais žmonėmis. Kaip teigė per susitikimą su ekspertų grupe patys studentai, jeigu būtų didesnės galimybės išvažiuoti pastudijuoti užsienyje (ne tik Latvijoje), jie rinktųsi ir lituanistines magistro pakopos studijas.

3.1.4. Dėstytojai.

Paskutinių vienu mokslu metų dėstytojų pedagoginis krūvis pateiktas savianalizės lentelėse. Remiantis pateiktais dėstytojų gyvenimo aprašymais matyti, kad dėstytojų kvalifikacija yra pakankama, pedagoginio personalo komplektacija atitinka Nuosekliųjų studijų programų nuostatuose išdėstytus reikalavimus: universitetinių studijų teorinių dalykų dėstytojai atlieka mokslinius tyrimus ir publikuoja savo mokslinės veiklos rezultatus.

Tačiau šiandieninis VDU HMF (turima omenyje lituanistų programa), ankstesniais metais garsėjęs kviestiniais dėstytojais iš užsienio, tokio personalo jau neturi ir šiuo aspektu nėra pranašesnis už kurį nors kitą Lietuvos universitetą (dar žr. ketvirtą priedą). Dėstytojų migracijos iš JAV ar iš kitur šiandieniniame VDU HMF nėra, nors ankstesnių metų tradicijas būtų gražu tęsti.

Pagal VDU Senato patvirtintą pedagoginių krūvių normatyvų skaičiavimų sistemą numatomas mažesnis krūvis aktyviems pedagogams, taip pat naujus kursus rengiantiems dėstytojams. Tai yra VDU universiteto privalumas.

Tačiau VDU yra pažeidžiamas studijų krypties reglamentas, pagal kurį ne mažiau kaip pusė kiekvienos grupės dalykų turi dėstyti docento arba profesoriaus pareigas užimantys dėstytojai. Šiuo atveju VDU bendruosius dalykus (iš savianalizėje pateiktos lentelės neaišku, ar čia lituanistiniai bendrieji dalykai, ar bendrojo universitetinio išsilavinimo dalykai) dieninių studijų studentams dėsto per mažai aukštus pedagoginius laipsnius turinčių dėstytojų, o neakivaizdinių studijų studentams ir bendruosius, ir specialiuosius dalykus dėsto per mažai aukštus pedagoginius laipsnius turinčių dėstytojų.

Dėstytojai į darbą priimami konkurso tvarka, atsižvelgus į jų mokslo laipsnį ir publikacijas bei pedagoginę patirtį. Dėstytojai tobulėja stažuodamiesi ir dalyvaudami dėstytojų mainų programose, taip pat dėstytojų kursai yra svarstomi katedrų posėdžiuose, stengiamasi reaguoti į studentų nusiskundimus dėl dėstymo kokybės. Per vizitą VDU dėstytojai teigė, kad siekia dėstymo kokybės, tačiau vieni kitų paskaitose nesilanko.

VDU HMF administracijai derėtų daugiau bendradarbiauti ir su VDU studentų atstovais, ypač rengiant anketas dėl dėstymo kokybės. Savianalizėje apie VDU Studentų atstovybę nėra rašoma, nors Aukštojo mokslo įstatymo 51 straipsnyje yra nustatytas studentų dalyvavimas aukštosios mokyklos savivaldoje su sprendžiamojo balso teise.

3.1.5. Programos pranašumai ir trūkumai.

Apibendrinant VDU HMF Lietuvių filologijos studijų programą galima konstatuoti, kad šioje mokykloje vykdomos programos pranašumai yra:

- a) gerai išmokoma latvių kalba ir studentams sudarytos puikios galimybės išvažiuoti semestrą pastudijuoti Latvijoje;
- b) dėstomi saviti ir nauji kursai, pvz., *Detektyvinio pasakojimo istorija ir teorija*,
- c) dėstomi apibendrinamojo pobūdžio kursai, apimantys ne vienos tautos literatūrą, bet kelių, pvz., *Slavų tautų literatūra*, *Skandinavijos šalių literatūra*, *Baltijos tautų literatūra*;
- d) dėstomi su informatika susiję dalykai – *Programavimo pagrindai*, *Duomenų kodavimas ir suspaudimas*;
- e) dėstytojo krūvio priklausomybė nuo jo mokslo publikacijų skaičiaus;
- f) gerai išmokstama anglų kalba, kuri praverčia dirbant vertėjo darbą ir studijuojant specialybės literatūrą;

Programos trūkumai:

- a) nelogiškai suskaidyti ir paskirstyti dalykai į programos pagrindų ir specialaus lavinimo dalykų grupes;
- b) kai kurių dalykų dėstytojai nesiremia naujausia literatūra, todėl būtina peržiūrėti dalykų sandus ir gerai apmąstyti, kokia literatūra remtis juos dėstant;
- c) literatūros ir kalbos dalykai dėstomi be seminarų, nors jie yra būtini;
- d) nevienodi pasirenkamųjų dalykų kreditai viename bloke, juos būtina suvienodinti;
- e) studentams lituanistams trūksta žinių iš etnologijos, nedėstoma net *Tautosaka*;

4. Materialiosios sąlygos.

Lietuvių filologijos studijos vyksta VDU HMF, Socialinių mokslo fakulteto ir Socialinio darbo instituto mokomajame korpuse. Čia yra 17 auditorijų, kuriose yra po 22-30 vietų, 5 auditorijos, turinčios po 31-40 vietų, 4 – po 41-50 vietų, 5 – po 51-60 ir 1 – kurioje yra 76 vietos. Visos auditorijos yra gerai įrengtos, patogiai išdėstytos ir pritaikytos darbui. Techninės ir administracinės tarnybos taip pat dirba gerai, jokių skundų lankantis dėl jų nebuvo išgirsta, dėstytojai buvo patenkinti techninio personalo darbu.

Kiekvienas studentas kompiuteriu kasdien gali dirbti po dvi valandas, jokių kliūčių dėl techninių dalykų nebuvo pastebėta, jų, matyt, ir nėra. Programinė įranga įdiegta, sutvarkyta, informacinių technologijų VDU tikrai pakanka. Bendras kompiuterių skaičius VDU yra 37, taip pat nešiojamiems kompiuteriams yra įrengtos 34 vietos.

Darbo sąlygos bibliotekoje taip pat yra puikios, vietų ir literatūros užtenka, bibliotekos lentynose patogiai ir prieinamai sudėta didžioji dalis studentams reikalingos literatūros. VDU kompiuteriuose yra nuolat veikiantis internetas, personalas (dalyko dėstytojai) ir bibliotekų tarnybos VDU dirba gerai, dėstytojai naudojami multimedija, skaidruolių demonstravimo prietaisais, kalbų dėstytojams ir garso eksperimentams demonstruoti veikia vaizdo ir garso magnetofonai. Puikiai įrengta auditorija nuotolinėms studijoms.

Apie lėšų, kurios skirtos per penkerius metus reikalingai literatūrai, įrangai įsigyti, pakankamumą nieko nežinoma, kadangi apie tai savianalizės rengėjai duomenų nepateikė.

Reali vieno dieninės pakopos studento kaina savianalizės rengėjų nebuvo nurodyta, o metinė *Lietuvių filologijos* neakivaizdinių studijų kaina yra 1800 litų (p. 11).

5. Išoriniai santykiai.

Lietuvių filologijos studijos vyksta ne tik VDU, bet ir kitose aukštosiose mokyklose – VU, VPU, VU KHF, ŠU, KU, MK. Į kitų aukštųjų mokyklų programas VDU lietuvių filologijos programa yra panaši, studentų migracija iš VDU į kitas aukštąsias mokyklas ir atvirkščiai dėl lituanistinės dalies iš principo yra įmanoma, tačiau problemų gali kilti dėl didelio VDU universitete dėstomų bendrųjų dalykų skaičiaus, dėl kurio lituanistinėms studijoms šiame universitete tampa problemiškesnės.

VDU programa nuo kitų aukštųjų mokyklų programų skiriasi pastangomis orientuotis į sinchroninę kalbotyrą, ypač šiuolaikines informacines technologijas, ir literatūros komparatyvistiką.

Programų vykdytojai turi ryšių su kitomis aukštosiomis mokyklomis, dėstytojai dalyvauja bendruose ES ir Lietuvos fondų projektuose, ypač geri ryšiai yra su Latvijos universitetais, per susitikimą su ekspertų grupe dėstytojai teigė skaitę ir viešųjų paskaitų. Taip pat VDU glaudžiai bendradarbiauja su LKI, dėstytojai palaiko ryšius su Kauno gimnazijomis ir vidurinėmis mokyklomis, taip pat, kaip teigiama savianalizėje (p. 19), literatūros ir kalbos klausimais konsultuojamos įvairios organizacijos ir redakcijos.

VDU studentai ir akademinis personalas dalyvauja tarptautinėse mainų programose, ypač daug studentų išvažiuoja pastudijuoti į Latviją (kaip teigta *Letonikos centre* lankantis VDU, į Latviją studijuoti gali išvažiuoti visi norintys studentai), tačiau studentai norėtų išvažiuoti daugiau ir į kitas užsienio šalis. Taip pat VDU dėstytojai savarankiškai ir papildomai stengiasi ieškoti būdų, kaip išvykti į užsienio stažuotę.

6. Grįžtamasis ryšys.

Ryšiai su darbdaviais yra palaikomi per viešąją įstaigą *Jaunimo karjeros centras*, taip pat stengiamasi rengti susitikimus su darbdaviais, kuriuose su dėstytojai ir studentais susitinka įvairių įmonių, įstaigų, visuomeninių organizacijų atstovai. Darbdaviai reiškia nuomonę apie absolventų žinias ir įgytą išsilavinimą, ir, kaip teigiama savianalizėje (p. 20), į jų nuomonę programos rengėjai stengiasi atsižvelgti. Iš ekspertų grupės susitikimo su darbdaviais matyti, kad darbdaviai buvo patenkinti absolventų žiniomis ir įgytu išsilavinimu. Ypač gerai vertinamas VDU HMF absolventų kelių kalbų mokėjimas, kompiuterinis raštingumas. Ekspertų grupei susitikus su studentais didelių skundų dėl programų neišgirsta, tačiau VDU studentai lituanistai norėjo mažesnio bendrųjų dalykų skaičiaus, taip pat patobulintos *Informatikos* programos, kuri geriau atitiktų lituanistų poreikius. Beje, dėl *Informatikos* studentai lituanistai yra išsakę savo nuomonę ir VDU vadovybei (tą jie teigė lankantis aukštojoje mokykloje), tačiau į jų nuomonę nebuvo atsižvelgta.

Darbdaviai VDU studentų išsilavinimu yra patenkinti, tačiau norėtų, kad studentai įgytų kuo platesnio pobūdžio išsilavinimą. Absolventų nuomone, gryo filologo specialybė nėra perspektyvi, yra gerai, kai studijuojant gaunama papildomų žinių ir įgūdžių. Jų nuomone, trūksta stilistikos, redagavimo praktikos, ne visi patenka į vertimo grupes. Studentai pageidauja ir kultūros vadybos dalykų.

Duomenų, kaip sėkmingai absolventai įsidarbino ar dirba, VDU nėra. Tačiau susitikime su ekspertų grupe absolventai teigė, kad daugelis VDU bakalauro pakopą baigusių studentų stoja į kitų sričių magistrantūras, o likusieji siekia lituanisto magistro diplomo, išvažiuoja į užsienį arba dirba su viešaisiais ryšiais. Ryšių su absolventais yra: kai vyksta įvairių laidų absolventų susitikimai su dėstytojais, šie stengiasi atsižvelgti į absolventų pastabas ir pastebėjimus dėl įgyto išsilavinimo. Tobulinant programas daug prisideda ir doktorantūroje likę studijuoti absolventai.

7. Vidinis studijų kokybės užtikrinimas.

Programos ir studijų kokybė VDU yra tikrinama ir vertinama, studentai anketuojami, prieš savianalizę buvo vertinti atskiri programų dalykai – dėstytojų kvalifikacija, paskaitose taikomi metodai. Apklausas, prie kurių rengimo prisideda ir studentai, stengiamasi atlikti kas semestrą, iš vienos jų aišku (žr. šesštą priedą), kad studentams per paskaitas trūksta praktikos, kai kurie dėstytojai dėsto per daug teoriškai ir abstrakčiai. Kiek į šias pastabas buvo atsižvelgta, savianalizėje duomenų nėra. Paprastai VDU programos tobulinamos ir keičiamos tik sulaukus HMF Tarybos narių pritarimo, apsvarsčius programos pakeitimus ir išaiškinus tų pakeitimų priežastis ir būtinumą. Programos atnaujinamos taip pat ir dėstytojų iniciatyva, siūlant naujus kursus.

8. Apibendrinamasis studijų krypties programų įvertinimas.

8.1. Rekomendacijos aukštajai mokyklai.

BŪTINA:

a) tiksliai suskaičiuoti kreditus ir juos paskirstyti pagal dalykų grupes ;

- b) tiksliai suskaičiuoti dėstomų dalykų valandas ir skirti valandų literatūros ir kalbos dalykų seminarams;
- c) peržiūrėti dalykų priskyrimą vienai ar kitai grupei ir nuspręsti, kurie dalykai yra studijų programos pagrindų ir specialaus lavinimo dalykai;
- d) sumažinti bendrojo lavinimo dalykų skaičių pagal Nuosekliųjų studijų programų nuostatus;
- e) sudaryti sąlygas privalomai studijuoti laisvuosius dalykus, be kurių pagal dabartinę programą surenkami 159 kreditai;
- f) peržiūrėti visą programą ir atnaujinti *Išvados* minėtų dalykų literatūros sąrašus;
- g) tobulinti dalyką *Valstybinės kalbos praktika* kreipiant dėmesį į specialybės kalbą;
- h) įtraukti profesinės veiklos praktiką ir skirti jai reikiamą skaičių kreditų, nes programoje praktikai kreditų neskirta;
- i) apvienodinti egzaminų skaičių per semestrus; į studijų pabaigą jų skaičių mažinti;
- j) skirti daugiau valandų dėstytojų privalomoms konsultacijoms su studentais;
- k) kitam vertinimui pateikti bendrojo lavinimo dalykų anotacijas;
- l) kitam vertinimui pateikti kreditais ir semestrais išdėstytais neakivaizdinių studijų dalykus.

SIŪLOMA:

- a) pakoreguoti *Išvados* minėtų dėstomų dalykų aprašus;
- b) sureguliuoti semestrais kursinių darbų rašymo laiką;
- c) mažinti priimamų studentų skaičiaus į neakivaizdines studijas, nes pradėtų studijų nebaigia daugelis studentų, jų motyvacija studijuoti yra menka (vertėtų svarstyti, ar VDU HMF reikalingos neakivaizdinės *Lietuvių filologijos* studijos);
- d) keisti pasirenkamųjų dalykų blokus – į vieną bloką dėti kalbos ir literatūros dalykus, kad studentas galėtų rinktis pagal specializaciją;
- e) sudaryti sąlygas studijuoti abu siūlomus *Visuotinės literatūros* kursus;
- f) suvienodinti literatūros skaičių, teikiamą dalykų aprašuose;
- g) dėstyti atskirą *Retorikos* kursą;
- h) vietoj bendrojo lavinimo dalykų dėstyti daugiau su sinchronine kalbotyra susijusių dalykų;
- i) mažinti teorinių anglų, latvių ir kitų užsienio kalbų teorinių valandų skaičių;
- j) *Lotynų kalbą* padaryti privalomuoju dalyku;
- k) VDU HMF administracijai reikėtų daugiau bendradarbiauti su VDU Studentų atstovybe.

8.2. Siūlymas dėl akreditacijos

Vytauto Didžiojo universiteto universitetinių pagrindinių studijų programą *Lietuvių filologija* (valstybinis kodas 61204H123) siūlome **akredituoti lygtinai** (dvejiems metams);

Ekspertų grupės vadovas

prof. habil. dr. Pēteris Vanags

Nariai:

Irma Astrauskaitė

prof. dr. Petras Bražėnas

prof. dr. Giedrė Čepaitienė

doc. dr. Aušra Jurgutienė

Lina Lenčukovaitė

doc. dr. Danguolė Mikulėnienė

doc. dr. Dalia Pakalniškienė

Jūratė Palionytė

dr. Daiva Sinkevičiūtė

STUDIJŲ KOKYBĖS EKSPERTŲ TARYBA

POSĖDŽIO PROTOKOLAS

2006 m. gruodžio 12 d. Nr. 6 - 74

Dalyvavo Tarybos nariai: Algirdas Eduardas Čižas, Vytautas Daujotis, Rimantas Jankauskas, Henrikas Mykolaitis, Justas Nugaras, Angelė Kaušylienė, Juozas Kulys, Marijonas Rimantas Urbonavičius, Pranas Žiliukas, Onutė Junevičienė, Rimantas Laužackas.

Posėdyje taip pat dalyvavo: Studijų kokybės vertinimo centro direktorius E. Stumbrys ir SKVC studijų vertinimo skyriaus vedėjas A. Šerpatauskas. Svarstant trečiąjį darbotvarkės klausimą dalyvavo ekspertų grupės atstovas Algis Žemaitaitis, svarstant ketvirtąjį klausimą dalyvavo ekspertų grupės vadovė Danguolė Mikulėnienė.

Posėdžio pradžia 14 h 00 min, pabaiga 18 h 00 min.

Posėdžio pirmininkas Algirdas Čižas.
Sekretorė Rasa Šmergelienė.

<...>

2. SVARSTYTA:

Lietuvių filologijos krypties studijų programų išorinio išsamiojo vertinimo išvados.

<...>

Vytauto Didžiojo universiteto vykdomos pagrindinių studijų programos trūkumai - nepakankamos profesinės veiklos praktikos, nėra aišku, kurie dalykai yra studijų pagrindų, o kurie specialaus lavinimo dalykai, bendrojo lavinimo dalykų skaičius yra per didelis.

NUSPREŠTA (nebalsavus vienam Tarybos nariui – VDU atstovui):

4.8. Pritarti ekspertų siūlymui Vytauto Didžiojo universiteto pagrindinių studijų programą *Lietuvių filologija* akredituoti lygtinai. Už šį sprendimą balsavo visi 10 dalyvavusiųjų Tarybos narių.

Posėdžio pirmininkas

Algirdas Čižas

Posėdžio sekretorė

Rasa Šmergelienė